

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTESTÜLET
☒: 1358 Budapest, Széchenyi rakpart 19.
☎: 1/441-6501 ☎: 06-1/441-6502
✉: titkarsag@repate.hu
🌐: www.repate.hu

Ügyszám: FRP/360/2015/Pan.

A Független Rendészeti Panasztestület

378/2015. (X. 22.) számú

állásfoglalása

A Független Rendészeti Panasztestület (a továbbiakban: Testület) panaszos¹ 2015. július 13-án előterjesztett **panaszát** a 2015. október 22-én megtartott zárt ülésén hozott döntése alapján

á t t e s z i

az intézkedést foganatosító szerv – a M. Rendőrkapitányság - vezetőjéhez.

A vizsgált ügyben alapjogot csekély mértékben sértő intézkedésre került sor.

A Testület állásfoglalása ellen jogorvoslatnak helye nincs.

Indokolás

A panaszos 2015. július 13-án, postai úton terjesztette elő panaszát a vele szemben 2015. július 12-én foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

I.

1) A panaszos beadványában előadta, hogy közte és a szomszédja (T. B.) között már hosszabb ideje komoly szomszédjogi vita húzódik.

A panaszos állítása szerint, 2015. július 12-én a szomszéd T. B. fia, T. G. a panaszos házfala mellé hangszórót helyezett el és órákig nagy teljesítménnyel zenélt. Ez a panaszos házában nagy hangerővel minden helyiségben hallatszott. A fenti napon nem kért rendőri intézkedést, a rendőri intézkedések folyamatos elmulasztása (a rendőr ki sem érkezett), illetőleg kései foganatosítása miatt. A panaszos ezért inkább hangfelvételt készített a családi élet szentségéhez fűződő alapjogi sérelem miatti kártérítés iránti perhez.

¹ Az Rtv. 93/A. § (8) bekezdése értelmében a panaszos személyes adatait töröltük.

A panaszos beadványában azt is megemlítette, hogy T. B. gyermeke a zenélés mellett, folyamatosan ásott, földet termelt ki a garázsnak épített, félkész állapotú építményből.

A panaszos álláspontja alapján T. B. hazaérkezését követően 20 óra 45 perctől a gyermeke által kitermelt földet kezdte az ingatlanán elhelyezni, és már sötétben hengerelte egy dübörgő, nagy terjedelmű, kézzel gördíthető vasszerkezettel. Tekintettel arra, hogy a panaszos házfala a telekhatáron helyezkedik el, a vasszerkezetet tologatva a panaszos véleménye szerint olyan hanghatással jár, mintha a szomszéd vas dorongokkal ütogetné a házfalát.

A panaszos elmondása szerint, 20 óra 45 perckor már aludt a házastársával együtt, mivel munkahelyük nagyon leterhelő, ezért korán szoktak nyugovóra térni. A panaszos házastársa felébredt a dübörgésre, és kiment a hálósoba erkélyére. Később 20 óra 50 perc körüli időben a panaszos is felébredt a folyamatos hanghatásra, és ő is kiment az erkélyre. A panaszos és házastársa kb. 10 percig nézték az erkélyről, hogy a szomszéd mit csinál. Ez idő alatt nem szóltak a szomszédhoz, csak egymás között beszéltek arról, hogy T. B. mindent megengedhet magának. Ezt követően a panaszos és házastársa bement a hálósobába, és visszafeküdtek az ágyba, azonban nem tudtak aludni a vassal történő dübörgés miatt.

A panaszbeadvány alapján, 21 óra 31 perckor megjelent a panaszos háza előtt a Rendőrőrs két járőre, akik többször becsengettek a panaszos ingatlanába. Amikor a panaszos kinyitotta a kaput, az egyik rendőrijárőr a következő tényről tájékoztatta a panaszost: „Azért történik ellenem intézkedés, mert beszóltam a szomszédomnak az erkélyről”.

A panaszos felháborodott az eseten, legfőképp azért, mert éjjel mindennemű alapot nélkülözve, kirángatták az ágyából, és intézkedés alá vonták. Ezért a panaszos állítása szerint vehemensen beszélt a rendőrökkel, illetőleg kérte őket, hogy legyenek szívesek elmondani, hogy merik őt kellő jogalap nélkül az ágyból kirángatni. A panaszos továbbá tájékoztatta a két járőrt, hogy még ha igaz is lenne az a tény, hogy „beszólt” a szomszédjának, abban az esetben sem lenne indokolt éjjel az ágyból kirángatva intézkedni ellene. A panaszos előadta a rendőröknek, hogy amikor T. B. óra hosszakat fűrészel, a rendőrök nem mennek ki a helyszínre, vagy éppen akkor érnek ki a helyszínre, amikor a fűrészelés órák után elhallgat. Továbbá a panaszos arról is felvilágosította a rendőröket, hogy inkább neki lett volna joga intézkedést kérni, mivel ő kelt fel a hanghatás miatt. Azonban ő ezt nem tette, mert a rendőri eljárás több tucat esetben vagy elmaradt, vagy éppen több órás szabálysértés, bűncselekmény megszüntekor lett foganatosítva. A panaszos azt is a rendőrök tudomására hozta, hogy a Testülethez, illetőleg a Pest Megyei Rendőrfőkapitányhoz fordul. A panaszos felszólította a rendőröket, hogy készítsenek fényképfelvételt a döngölt földterületről, mivel a panaszos állítása szerint T. B. szabálysértést követett el, azzal hogy T. B. éjjel egy órán keresztül vashengerrel döngölte a földet. A panaszos kérését azonban a járőrök nem teljesítették.

Ezt követően panaszos elmondása alapján, a rendőrök rögzítették az adatait, majd távoztak a panaszos ingatlanából. A panaszost jogairól annyiban tájékoztatták, hogy jelentés fog készülni az esetről, azonban arról nem, hogy annak mi lesz a tartalma, illetőleg a panaszos jogorvoslati lehetőségeiről sem.

A panaszos közölte a Testülettel azt, hogy tudomása szerint, nem követett el olyan cselekményt, amely éjjel történő intézkedést indokolt ellene. A panaszos véleménye szerint,

amennyiben igaz is lenne T. B. állítása, miszerint a panaszos „beszölt” neki, abban az esetben sem lenne indokolt az éjjeli órákban az ágyból kirángatva rendőri intézkedésnek történnie.

A panaszos megjegyezte továbbá, hogy ezen eseten kívül egyetlen esetben sem tapasztalt olyat, hogy az éjjeli órákban a rendőri intézkedés azon okból kerül foganatosításra, miszerint valaki „beszölt” a szomszédjának. A panaszos álláspontja szerint indokoltabb lett volna az intézkedés amiatt, hogy T. B. az éjjeli órákban vashengerrel döngöli a földet a szomszéd háza mellett. Azonban az intézkedő rendőrök a panaszos kérésének ellenére sem tartották szükségesnek felderíteni a történeteket, illetőleg fényképfelvételt készíteni a földterületről, pedig a panaszos által előadott tények, T. B. által elkövetett szabálysértés gyanúja indokolta volna.

Tekintettel arra, hogy a panaszos T. B. általi csendháborítása elkövetését állította, a rendőr köteles lett volna T. B-t tájékoztatni arról, hogy szabálysértés elkövetése kapcsán jelentés készül a cselekményéről.

A panaszos állítása alapján, a tisztességes eljáráshoz való joga, a pihenéshez való joga, a családi élet sértetlenségéhez való joga, a testi épséghez, egészséghez fűződő alapjoga sérült súlyosan. A rendőri intézkedés továbbá sértette a panaszos jó hírnevét, emberi méltóságát, mivel ismét vele szemben történt rendőri intézkedés annak ellenére, hogy semmit sem követett el, illetőleg még ha „beszölt” volna, a panaszos akkor sem tartja indokoltnak az éjjeli órákban történő rendőri intézkedést. A panaszos lakókörnyezetében azon benyomás alakulhat ki a rendőri intézkedések eredményeképp, hogy a panaszos ismét súlyos törvénysértő cselekményt követett el.

A panaszos a Testület tudomására hozta azt is, hogy 80 év feletti életkorú rákos beteg, és a panaszos 68 éves édesanyja volt az, aki először a vashengerrel való „föld döngölés”, azt követően pedig a rendőri intézkedés miatt nem tudott éjjel pihenni, illetőleg a panaszos édesanyja rosszul is lett ennek következtében.

A panaszos súlyosan sértőnek és megalázónak véli a rendőri intézkedést. A panaszos álláspontja szerint a rendőri intézkedés súlyosan sértette az intézkedés jogalapjára, jogszerűségére vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket, illetőleg az intézkedés arányosságára vonatkozó jogszabályi rendelkezéseket.

A panaszos beadványában hivatkozik a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) alábbi rendelkezéseire.

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve illet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.”

A rendőrség segítségnyújtási kötelezettségét illetően, az Rtv. 24. § (2) bekezdésében foglaltakra hivatkozik, mely szerint a magánérdekek védelme e törvény alapján csak akkor tartozik a rendőrség hatáskörébe, ha a törvényes védelem az adott körülmények között más módon nem biztosítható, vagy ha a rendőri segítség nélkül a jog érvényesíthetősége meghiúsulna vagy számottevően megnehezülne.

Az Rtv. 15. § (1) bekezdés értelmében „A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”

Az Rtv. 2. § szerint a rendőrség védelmet nyújt az életet, a testi épséget, a vagyonbiztonságot közvetlenül fenyegető vagy sértő cselekménnyel szemben, felvilágosítást és segítséget ad a rászorulónak. A rendőrség tiszteletben tartja és védelmezi az emberi méltóságot, óvja az ember jogait. A panaszos véleménye alapján, e rendelkezésből levezethető az, hogy az intézkedő rendőrök kötelesek úgy eljárni, hogy az intézkedés alá vontnak a lehető legkisebb sérelmet okozza. E körbe tartozik az az eset, miszerint valaki azt állítja, hogy a másik beszólt neki

A panaszos beadványában idézi a rendőrség szolgálati szabályzatáról 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (továbbiakban: Szolgálati Szabályzat) 8. § (1) bekezdését is, mely szerint rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről - ha az elkövető ismert, annak megjelölésével - feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében.

(2) A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

A panaszos állítása alapján, Szolgálati Szabályzat, és az Rtv. felhívott rendelkezései értelmében a rendőrnek intézkedésre, adatai rögzítésére nem volt joga, illetőleg a bejelentést el kellett volna utasítania a rendőrségnek, és felhívni arra a bejelentőt, hogy bűncselekmény állítása esetén magánindítvánnyal, szabálysértés elkövetése esetén feljelentéssel élhet. Különösen igaz ez a jelen esetben, miszerint vasárnap éjjeli órákban történő intézkedésről van szó. A panaszos megítélése szerint a pihenéshez való jog sérelmét is eredményezte a rendőri intézkedés, ezért komolyabb intézkedésre okot adó körülmény fennállta szükséges ebben az esetben. A panaszos zaklatás jellegűnek véli az ilyen törvényes jogalapot nélkülöző intézkedést.

A panaszos sérelmezi továbbá azt, hogy az egyik intézkedő rendőr nem közölte nevét és azonosító számát, valamint azt, hogy a rendőrök nem, illetőleg nem megfelelően közölték az intézkedés tényét, és célját. A panaszos álláspontja szerint az, hogy „a szomszédja azt állítja, hogy beszólt neki”, sem az intézkedés tényének, sem annak jogalapja közlésének nem felel meg. A panaszos kérte a rendőröktől, hogy az intézkedés okát alaposabban közöljék vele, valamint tájékoztassák az intézkedés céljáról, jogorvoslati lehetőségeiről, illetőleg arról, hogy milyen intézkedés történik vele szemben, azonban a rendőrök nem voltak hajlandóak ezen kérésének eleget tenni.

A panaszos a Testület tudomására hozta azt, hogy a rendőri intézkedés jogszerűségét már annak megtörténtekor vitatta, amelyre az Rtv. 19. § (1) bekezdése biztosított jogalapot, mely szerint a jogszabályi előírások végrehajtását szolgáló rendőri intézkedésnek - ha törvény vagy nemzetközi megállapodás másként nem rendelkezik - mindenki köteles magát alávetni, és a rendőr utasításának engedelmeskedni. A rendőri intézkedés során annak jogszerűsége nem vonható kétségbe, kivéve, ha a jogszerűtlenség mérlegelés nélkül, kétséget kizáróan megállapítható.

A panaszos tájékoztatta a Testületet arról, hogy zaklatásszerűnek véli azt is, hogy a rendőrök szombati napon tanúmeghallgatásra szóló idézést rendőrautóval kézbesítették, mely során az egyik rendőr közölte a panaszossal, hogy feljelenti, mivel a rendőr látta, hogy a panaszos férje fát fűrészel. Mind emiatt a panaszos nemzetközi jogvédő szervezetekhez fordul.

2) A panaszos a Testület rendelkezésére bocsátott egy DVD mellékletet.

a) A DVD melléklet egyrészt a 2015. július 12-én rögzített hangfelvételt tartalmazza.

A hangfelvétel 24 perc 39 másodperc hosszúságú, melyen T. B. gyermekének zenélése hallható.

A hangfelvételen hallható, hogy a panaszos közli azt, hogy az zárt ablak mellett, zárt térben készült. A felvételen egészen magas hangerejű zene hallatszik.

A felvétel 2 perc 19 másodpercében a panaszos következő mondata hallható: „Elmentek és rábízta, hogy ordítassa a magnót.”

9 perc 44 másodpercben az alábbi mondat hangzik el: „a bűdös kis k*****, kimentem és felvettem videóra. Nem akartam rendőröket hívni.”

21 perc 20 másodpercben elhallgat a zene.

b) A DVD melléklet tartalmaz még egy videofelvételt, melyen egy vérnyomásmérő készülék látható. A felvételen hallható, hogy a panaszos közli azt, hogy a vérnyomásmérő az ő vérnyomásának értékeit mutatja. A műszeren a következő látszódik: a panaszos vérnyomása 168/100 HGmm, a pulzusszám pedig 99 mérték.

c) A DVD mellékleten található még a fent bemutatott vérnyomásmérő készülék által mutatott értékről készített képfelvétel is.

II.

A Testület a tényállás tisztázása érdekében megkereséssel fordult a M. Rendőrkapitánysághoz. A rendelkezésre bocsátott dokumentumokból az alábbiak állapíthatók meg.

1) A kapitányságvezető átiratát 2015. augusztus 5-én készítette el, amely az alábbiakat tartalmazza.

A bejelentést – tartalma szerint – T. B. tette a panaszos viselkedése miatt, aki a házának teraszáról a következő szavakkal szidalmazta őt: „te gazember rabló, tönkre foglak tenni!” A bejelentést tehát nem a panaszos tette.

A panaszossal szemben a rendőri jelentés alapján a bejelentő (T. B.) és a bejelentéssel érintett panaszos meghallgatására került sor. A kapitányságvezető átiratában hivatkozik az Rtv. 13. §

(1) bekezdésére, mely szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyen a tudomására hoznak.(...)

Az Rtv. 32. § alapján a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.

2015. július 12-én T. B. ingatlanánál jelent meg a két járőr. A panaszos feltehetően a szomszédhoz érkezést értékelhette úgy, hogy nála jelentek meg. A kiérkezést követően a rendőrök a fent hivatkozott jogszabály szerinti meghallgatás, illetőleg felvilágosítás kérés céljából az intézkedő rendőrök átmentek a bejelentéssel érintett panaszoshoz, azonban az elsődleges intézkedés a rendőri jelentés szerint a bejelentő, T. B. ingatlanánál történt.

A kapitányságvezető átirata alapján, az intézkedő rendőrök jelentésükben nem tértek ki arra, hogy szó szerint mit közöltek a panaszossal, azonban azt leírták, hogy a történetekkel kapcsolatban hallgatták meg a panaszost. A panaszos fel volt háborodva azon, hogy őt meg szeretnék volna hallgatni, ebből feltételezhető a kapitányságvezető megítélése szerint, hogy rendőri tájékoztatást kellett kapnia arról, hogy mi az intézkedés oka, célja.

A rendőri jelentés szerint T. B. meghallgatását követően az egyik rendőr átment a panaszoshoz, ahol az intézkedés kezdetekor napszaknak megfelelően köszönt, és bemutatkozott. A másik intézkedő rendőr később ért oda, aki a panaszos mondanivalóját köszönéssel, beleszólással, illetőleg újbóli ismételt tájékoztatással nem szakította félbe, hanem türelmesen végighallgatta társával. A rendőrök az intézkedés során a szabályzatnak megfelelő egyenruhában voltak, melyen mind a nevük, mind a jelvéyszámuk olvasható volt. A kapitányságvezető álláspontja szerint a fentiekben túl ez kellő és megfelelő tájékoztatás az intézkedéssel érintett részére.

A panaszos az intézkedés során a meghallgatásával kapcsolatban fel volt háborodva, ezen felül a jelentésben rögzítettek alapján azon is fel volt háborodva, hogy T. B. bejelentésére milyen gyorsan kiért a járőr. A panaszos magatartásáról, rendőri intézkedéshez való állampolgári hozzáállásáról élethű képet adhat, hogy az intézkedés során felhívta egy ismerősét, majd átadta az intézkedő rendőrnek a telefont azzal, hogy egy magas beosztású személlyel beszél, aki az intézkedővel is szeretne beszélni. A telefonba bemutatkozó hölgy közölte, hogy ő a panaszos unokatestvére és bv. őrnagy. Ezután arról tájékoztatta a rendőrt, hogy kb. 3 hete, amikor vendégségben volt a panaszosnál, a szomszédban lakó T. B. cselekménye nagyon zavaró volt, továbbá ezzel kapcsolatban már beszélt a M. Rendőrkapitányság vezetőjével, a későbbiekben is ugyanezen okból felkeresi a N. Rendőrkapitányság vezetőjét is, hogy vele is közölje a problémájukat.

III.

A Testület a panaszbeadvány és a rendőrségtől kapott felvilágosítás alapján – figyelemmel a panaszolt intézkedés idején hatályos Rtv. és a Szolgálati Szabályzat rendelkezéseire – a panaszos kifogásával összefüggésben a következő megállapításokra jutott.

1) A Testületnek a panaszos által, a beadványában előadottak kapcsán elsőként saját hatáskörét kellett megállapítania.

A panaszos sérelmezte, hogy vele szemben olyan cselekmény miatt foganatosítottak intézkedést, amelyet el sem követett. A rendőrségi jelentés alapján a bejelentésben a becsületsértés szabálysértés elkövetésének gyanúja merült fel, ezért érkeztek ki a helyszínre a rendőrök és tájékoztak a helyszínen. A panaszos álláspontja alapján azzal, hogy „beszolt” a szomszédjának, nem valósított meg szabálysértést. A panaszos megítélése szerint a szomszédja helyett inkább neki lett volna joga intézkedést kérni a rendőrségtől, mivel nem ő, hanem a szomszédja követett el szabálysértést a hangoskodásával.

A Testület hatáskörével kapcsolatban hivatkozik az Rtv. 92. § (1) bekezdésére, amely szerint azon rendőri intézkedéseket és mulasztásokat vizsgálhatja, melyek az Rtv. IV., V. és VI. fejezetének alkalmazásával összefüggésben merülnek fel. Ennek megfelelően a Testületnek

- a rendőri feladatok és utasítások teljesítésének kötelezettsége, azok megsértése vagy annak elmulasztása (különösen: intézkedési kötelezettség, arányosság, azonosíthatóság, segítségnyújtási kötelezettség stb.),

- a rendőri intézkedés vagy annak elmulasztása, illetőleg törvényessége (különösen: igazoltatás, ruházat- csomag- jármű-átvizsgálás, elfogás, előállítás, idegenrendészeti intézkedés, intézkedés magánlakásban, közlekedésrendészeti intézkedés stb.),

- a kényszerítő eszköz alkalmazása és törvényessége (különösen: testi kényszer, bilincs, vegyi eszköz, sokkoló, rendőrbot, útzár, lőfegyverhasználat, csapaterő alkalmazása, tömegosztatás stb.) tekintetében van lehetősége eljárni és az adott intézkedést vagy cselekményt vizsgálni, abból a szempontból, hogy történt-e alapjogi sérelem.

Mivel a rendőrség jelen tevékenységét a Szabs. tv. és nem az Rtv. szabályozza, így a Testület hatáskörének hiányában nem vizsgálhatja felül a szabálysértési eljárás során, szabálysértési hatóságként megtett jogi aktusokat, tekintettel hatáskörének hiányára. A panaszos a Szabs. tv. által biztosított jogorvoslati lehetőségeket veheti figyelembe esetleges sérelmeinek orvoslására.

A fenti hatásköri rendelkezés alapján a Testület hatásköre nem terjed ki sem a panaszos, se, pedig a szomszédja által elkövetett szabálysértés vizsgálatára, nem értékelheti, hogy a panaszos, valamint a szomszéd elkövetett-e a szabálysértést, ezért a Testület nem vizsgálhatta a panasz azon részét, amelyben a panaszos a szabálysértés elkövetésének a tényét vitatja.

IV.

A Testület azonban megvizsgálta a panaszossal szemben foganatosított intézkedést, hogy azt vajon kellő jogszabályi felhatalmazás birtokában foganatosította-e a rendőrség a panaszossal szemben. Ezen kívül a rendőrök szolgálati fellépésére vonatkozó kifogásai kapcsán is állást foglalt.

A Testület megállapította, hogy a rendőri intézkedések érintették a panaszos Magyarország Alaptörvénye II. cikkében rögzített emberi méltósághoz való jogát, illetve a XXIV. cikkében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát az alábbiak szerint.

1) A Testület elsőként megvizsgálta a panaszossal szemben foganatosított intézkedést.

a) Az intézkedés jogalapját a Testület két ponton vizsgálta. A bejelentés oldaláról vizsgálva, a Testület az alábbi álláspontra helyezkedett.

A rendőrség tájékoztatása szerint a járőrpáros T. B. bejelentése alapján érkezett a helyszínre, hiszen bejelentésében előadta, hogy a panaszos „te gazember rabló, tönkre foglak tenni” szavakkal szidalmazta T. B-t és erre tekintettel kért rendőri intézkedést a szomszéd a panaszossal szemben.

A rendőrség feladata az Rtv. 1. § értelmében a közbiztonság és a közrend védelme, az államhatár őrzése, a határforgalom ellenőrzése, az államhatár rendjének fenntartása, a terrorizmus elleni küzdelem és az Rtv-ben meghatározott bűnmegelőzési, bünfelderítési célú ellenőrzés. A rendőrség a bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: szabálysértési hatósági jogkört gyakorol, közreműködik a szabálysértések megelőzésében és felderítésében (Rtv. 1. § (2) bekezdés 2. pont), közlekedési hatósági és rendészeti feladatokat lát el (Rtv. 1. § (2) bekezdés 4. pont).

Az Rtv. 13. §-a szerint a rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van.

A Szolgálati Szabályzat 8. §-a szerint a rendőr az általa észlelt vagy tudomására jutott és hivatalból üldözendő bűncselekményről – ha az elkövető ismert, annak megjelölésével – feljelentést tesz, vagy ha a nyomozó hatóság tagja, úgy hivatalból megteszi a szükséges intézkedéseket a büntetőeljárás megindítása érdekében. A rendőr a magánindítványra büntethető bűncselekmény észlelése esetén a feljelentés megtételére jogosult kérésére megadja a szükséges felvilágosítást.

Ahhoz, hogy a Testület az intézkedés megalapozottságáról állást foglaljon, azt kell mérlegelnie, hogy felmerülhetett-e szabálysértés elkövetésének, a rendőrségi fellépéshez szükséges gyanúja.

A kérdéssel kapcsolatban a Testület utal töretlen gyakorlatára, amely szerint valamely szabálysértés tényállásszerűségét kizárólag a rendőri intézkedés jogalapja szempontjából vizsgálja. Az Rtv-ben rögzített hatásköri szabályok szerint ugyanis a Testület nem foglalhat állást abban a kérdésben, hogy valamely eljárás alá vont személy elkövetett-e szabálysértést, azonban ha – olyan esetekben, amikor a rendőrség az intézkedés alapjaként szabálysértés gyanújára hivatkozik – nem végezné el a rendőri intézkedés alapjául szolgáló magatartás értékelését, az alapjog-korlátozás vizsgálata üresedne ki.

A Szabs. tv. 180. § (1) bekezdése alapján, aki mással szemben a becsület csorbítására alkalmas kifejezést használ vagy egyéb ilyen cselekményt követ el, szabálysértést követ el. Jelen jogszabályhely (2) bekezdése értelmében pedig becsületsértés miatt szabálysértési eljárásnak csak magánindítványra van helye.

A rendőri jelentések és a panaszosi előadás megegyezik abban, hogy T. B. bejelentést tett, miszerint a panaszos szidalmazza őt.

A bejelentés tartalma a Testület álláspontja szerint felvethette annak a gyanúját, hogy a bejelentő, T. B. sérelmére jogellenes cselekményt (becsületsértés) követnek el, tehát a bejelentésben ismertetett esemény olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tett szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztetett. Ennek értelmében a rendőrségnek a bejelentés helyszínén meg kellett jelennie, meg kellett arról győződnie, hogy mennyiben minősül valóságnak a bejelentés tartalma. Ennek keretén belül meg kellett hallgatni a helyszínen tartózkodókat. Az Rtv. 32. §-a alapján a rendőr a feladatának ellátása során bárkihez kérdést intézhet, felvilágosítást kérhet, ha alaposan feltehető, hogy a megkérdezett olyan közlést tehet, amely a rendőri feladatok teljesítéséhez szükséges. A felvilágosítás kérésének idejére a kérdezett személy feltartóztatható. Akitől a rendőr felvilágosítást kér - ha jogszabály másként nem rendelkezik - az általa ismert tényekkel, adatokkal kapcsolatos válaszadást nem tagadhatja meg.

Figyelemmel arra, hogy a rendőrség számára a telefonos bejelentésben közöltek intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, így a rendőrségnek meg kellett jelennie a bejelentés helyszínén azért, hogy az abban foglalt információ valóságáról meggyőződhesen. A rendőrség – a Testület megállapításai szerint – ennek eleget tett, hiszen egyrészt megjelent a bejelentés helyszínén, meghallgatta a helyszínen jelenlévőket (a bejelentőt és a panaszost), őket részletesen nyilatkoztatta, azaz tájékoztottak a történetek felől. Tekintettel arra, hogy a rendőrség az Rtv. 13. §-a alapján számára előírt intézkedési kötelezettségének eleget tett, annak keretén belül a lehetőségekhez képest intézkedett, így a Testület véleménye szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga nem szenvedett sérelmet a panaszossal szemben lefolytatott rendőri intézkedés következtében.

A Testület, mivel nem szabálysértési hatóság, ezért nem értékelhette azt, hogy valóban elkövette-e a szabálysértést a panaszos, de azt figyelembe vette, hogy a rendőrség oldalán fennállhatott az a minimális fokú gyanú, amely a rendőri intézkedés megkezdéséhez szükséges, így a rendőrség az Rtv. 44. §-a alapján kellő jogalap birtokában kezdeményezett intézkedést a panaszossal szemben, így nem szenvedett sérelmet a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

b) A Testület megvizsgálta azt, hogy a panaszos által a helyszínen intézkedő rendőrök tudomására hozott szabálysértés elkövetésének gyanúja keletkeztetett-e intézkedési kötelezettséget a rendőrség oldalán.

A panaszos állítása szerint a rendőrséget tájékoztatta arról, hogy a szomszédja, T. B. szabálysértést követett el, mivel éjjel vashengerrel ütötte a földet, amellyel a panaszos számára kellemetlen zajhatást váltott ki.

A rendőrség jelentésében nem tért ki arra, hogy a panaszos szabálysértés elkövetésének gyanúját hozta a rendőrség tudomására, illetőleg arról sem számolt be, hogy amennyiben a

rendőrök értesültek a gyanúról, akkor annak megfelelően eleget tettek-e intézkedési kötelezettségüknek. Tekintettel arra, hogy a rendőrség nem nyilatkozott az előző mondatban felsorolt tényekről, a Testület a panaszos tényelődását veszi figyelembe.

A Szabs. tv. a csendháborítás szabálysértés tényállását a következőképpen írja le. A 195. § (1) bekezdése szerint, aki lakott területen, az ott levő épületben, vagy az ahhoz tartozó telken, tömegközlekedési eszközön, továbbá természeti és védett természeti területen indokolatlanul zajt okoz, amely alkalmas arra, hogy mások nyugalma, illetve a természeti vagy a védett természeti értéket zavarja, szabálysértést követ el.

(2) Az (1) bekezdésben meghatározott szabálysértés miatt a közterület-felügyelő, természeti és védett természeti területen a természetvédelmi őr és helyi jelentőségű védett természeti területen az önkormányzati természetvédelmi őr is szabhat ki helyszíni bírságot.

A Testület megállapítása szerint a panaszos által tett tájékoztatás tartalma felvethette annak a gyanúját, hogy a T. B jogellenes cselekményt (csendháborítás) követett el a sérelmére, tehát az ismertett esemény olyannak volt tekinthető, amely az Rtv. 13. §-a értelmében rendőri beavatkozást tesz szükségessé, intézkedési kötelezettséget keletkeztet. Ennek megfelelően ezen gyanú kapcsán is az előző alpontban ismertett rendőri intézkedést kellett volna foganatosítania a rendőrségnek, nevezetesen, meg kellett volna győződnie arról, hogy mennyiben minősül valóságnak a panaszos állítása. Tehát T. B-t is meg kellett volna hallgatni a panaszos által közölt cselekmény vonatkozásában, továbbá a helyszínen tájékozódni, hogy látható, felelhető T. B. ingatlanán a vashenger, valamint friss földmunkálatok nyomai érzékelhetők-e az ingatlanon.

Figyelemmel arra, hogy a panaszos által a rendőrség számára közölték intézkedési kötelezettséget keletkeztettek, a Testület megállapításai szerint a rendőrség ennek nem tett eleget, mivel a panaszos tényelődása szerint a rendőrség a szabálysértési gyanú, illetőleg a panaszos kérésének ellenére sem derítette fel a történetet, nem hallgatta meg T. B-t a csendháborítás szabálysértéssel kapcsolatban. Tekintettel arra, hogy a rendőrség az Rtv. 13. §-a alapján számára előírt intézkedési kötelezettségének nem tett eleget, így a Testület véleménye szerint a panaszos tisztességes eljárásához fűződő alapvető joga sérelmet szenvedett azáltal, hogy a rendőrség intézkedési kötelezettségét elmulasztotta.

A Testület, mivel nem szabálysértési hatóság, ezért nem értékelhette azt, hogy valóban elkövette-e a szabálysértést a szomszéd, de azt figyelembe vette, hogy a rendőrség oldalán fennállhatott az a minimális fokú gyanú, amely a rendőri intézkedés megkezdéséhez szükséges. Tekintettel arra, hogy a rendőrség ezen intézkedési kötelezettségének nem tett eleget, csekély fokban sérült a panaszos tisztességes eljárásához való joga.

2) A panaszos kifogásolta a rendőrség szolgálati fellépését.

a) A panaszos állítása szerint, az egyik rendőr nem mutatkozott be, illetőleg jelvéyszámát sem közölte.

A rendőrség nem utasította vissza a panaszos állításának valóság alapját. A rendőrség jelentésében arról számol be, hogy az egyik járőr napszagnak megfelelően köszönt és bemutatkozott. A később érkező járőr pedig azért nem mutatkozott be, illetőleg azért nem

közölte jelvéyszámát, mert tiszteletben tartva a panaszos mondanivalóját, azt türelmesen végighallgatta.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelgéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A Testület megállapítása szerint, a panaszos és a rendőrség által közölt tényállás megegyezik tekintetben, hogy a helyszínre később kikerkező rendőr nem mutatkozott be, illetőleg nem közölte jelvéyszámát. A rendőri jelentés szerint mindezt azért mulasztotta el, mert tiszteletben tartva a panaszos mondanivalóját, azt türelmesen végighallgatta. Azonban a fentebb hivatkozott rendelkezésekre figyelemmel. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt, amennyiben az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor, köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. A rendőri jelentésből nem derül ki az, hogy a rendőr a panaszos mondanójának végighallgatása után bemutatkozott-e, valamint közölte-e jelvéyszámát, így a Testület álláspontja szerint a panaszos által közölt tényállást elfogadva, sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga, mivel a később kikerkező rendőr nem tett eleget az Rtv., illetőleg a Szolgálati Szabályzat szolgálati fellépésre vonatkozó előírásainak.

Mindezekre tekintettel Testület megállapította, a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának csekély fokú sérelmét, mivel a később érkező rendőr nem tett eleget az Rtv. és a Szolgálati Szabályzat szolgálati fellépésre vonatkozó előírásainak.

b) A panaszos sérelmezi azt is, hogy a rendőrök nem megfelelően közölték az intézkedés tényét és célját.

Az intézkedés tényét és célját illetően a kapitányságvezető átiratából megállapítható, hogy a panaszos fel volt háborodva azon, hogy őt a rendőrök szerették volna meghallgatni a történetekkel kapcsolatban. A panaszos ezen reakciójából feltételezhető az, hogy rendőri tájékoztatást kellett kapnia arról, hogy mi az intézkedés oka és célja.

Az Rtv. 20. § szerint a rendőrt az intézkedés során az egyenruhája és azon elhelyezett azonosító jelvénye, vagy szolgálati igazolványa és azonosító jelvénye igazolja. A rendőr az intézkedés megkezdése előtt – ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor – köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről.

A rendőr köteles – ha az a rendőri intézkedés eredményességét nem veszélyezteti – intézkedése megkezdése előtt szolgálati igazolványát vagy azonosító jelvényét felmutatni. Ha a rendőr szolgálati igazolványának vagy azonosító jelvényének felmutatása az intézkedés megkezdése előtt veszélyeztetné az intézkedés eredményességét, úgy azt az intézkedés befejezésekor köteles felmutatni. Ha a rendőr egyenruhát visel, de az intézkedés során azonosító jelvénye nem látható, vagy azt nem viseli, akkor a ruházatán azonosító jelvényének számát jól láthatóan fel kell tüntetni.

A szolgálati fellépés módjára vonatkozó szabályokat a Szolgálati Szabályzat 5. §-a tovább részletezi. A jogszabályhely értelmében az intézkedést a rendőr – az Rtv. 20. § (2) bekezdésének első mondatában meghatározottak közlését megelőzően – a napszaknak megfelelő köszönéssel, az intézkedés alá vont nemének, életkorának megfelelő megszólítással, ha a rendőr egyenruhát visel, tisztelegéssel kezdi meg. A polgári ruhában intézkedő rendőr az intézkedés megkezdése előtt szolgálati igazolványát és azonosító jelvényét felmutatja. Ez a közlés akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti.

A rendőrség és a panaszos által közöltek megegyeznek tekintetben, hogy a panaszos felháborodott a rendőri intézkedés tényén. A Testület a rendőrség álláspontját tette magáévá, mely szerint ezen reakciót feltételezhetően az intézkedés tényéről és céljáról való rendőrségi tájékoztatás válthatta ki. Minderre tekintettel a Testület nem tartja megalapozottnak a panaszos azon kifogását, mely szerint a rendőrök nem megfelelően tájékoztatták az intézkedés tényéről, és céljáról, így erre tekintettel úgy határozott, hogy a kifogás kapcsán nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen a panaszos tudta, hogy miért intézkedik vele szemben a rendőrség, amelyet a beadványában is *expressis verbis*, rendkívüli részletesség mellett elmondott.

A fentebb közöltekre tekintettel Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.

V.

A Testület a lefolytatott vizsgálatában megállapította, hogy a rendőrség kellő jogalap birtokában foganatosított intézkedést a panaszossal szemben, így nem sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga. Azonban a Testület álláspontja szerint a panaszos tisztességes eljáráshoz való jogának csekély fokú sérelme állapítható meg az egyik rendőr

szolgálati fellépése tekintetében, valamint annak kapcsán, hogy jogellenes cselekmény elkövetésére vonatkozó gyanú alapján, amelyet a panaszos a helyszínen hozott a rendőrség tudomására nem intézkedtek a rendőrök. Végezetül a Testület álláspontja szerint nem sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga, hiszen a helyszínen az intézkedő rendőrök közölték vele az intézkedés tényét, célját, jogalapját.

A fentiek alapján a Testület az Rtv. 93. § (2) bekezdése alapján a rendelkező részben foglaltak szerint döntött, és a panaszt átteszi az intézkedést foganatosító szerv vezetőjéhez.

Budapest, 2015. október 22.

Dr. Lukács Tamás
elnök

Dr. Kozma Ákos
elnökhelyettes

Fráterné dr. Ferenczy Nóra
testületi tag

Dr. Wildner Domonkos
előadó testületi tag

Dr. Cservák Csaba
testületi tag

FÜGGETLEN RENDÉSZETI PANASZTÉSTÜLET